

Aug VI 182

Occasionalia
p. 111
vol. 22
W-182.

W-182

SINISTRAM VULGI DE MAGISTRIS
OPINIONEM,

CUM

VIR

NOBILISSIMUS, CLARISSIMUS, *pariter*
ac DOCTISSIMUS

GOTTHELF
EHRENFRIED
LECHLA,

Grossetsch. Mifn.

WITEBERGÆ

d. 30. April. A. R. N. MDCCXVII.

MAGISTER

CREARETUR,

NOMINE SOCIETATIS ORATORIÆ,

QUÆ SUB PRÆSIDIO VIRI MAGNIFICI
SUMMEQUE REVERENDI

D. JOH. SCHMIDII,

P. P. & Confistorialis &c.

FLORET,

PAUCIS EXPONERE VOLUIT, DEBUIT

C. M. I.

SS. Th. St.

LIPSIAE, Literis Viduae FLEISCHERIANI.

A. D. A. M.

Non est, quod miremur, Amice Lectissime, serius rariusque primis seculis graduum apices & titulos Magistrorum Doctorumque inter Germanos inventos, si publicam Academiam, unde fontes istorum bonorum promanant, interjecta inter Caroli Magni aetatem, & Caroli Quarti imperium, quadringentorum & quingenta annorum intercapedine, nullam in Germanorum provinciis extitisse cogitamus. Miremur potius ex illis temporum intervallis quemquam nominari posse, qui vel ex Italia, vel Gallia, vel etiam Anglia, quæ antiquissimas studiorum universitates longissimis temporibus ante prima Germaniæ Gymnasia habuerunt, literariam dignitatem ac ornamentum retulerit, quandoquidem non minoribus constituisse periculis ac impendiis, non minoribus viarum & itinerum difficultatibus acquisitionem ejus præmii exploratum habeatur, quam vel aurei Equitis cingulum & calcaria, quæ ex Palestinis regionibus petuntur, aut aurea ista Cólchorum vellera, quæ laboriosissima & sumptuosissima veterum Græcorum navigatione olim quesita. Jure itaque admiremur Magistrorum omnium primum, quem ex Germanorum nobilitate annales nostri nominatum expressum habent Philippum, qui Henrici in Aucupis Imperatoris historia prædicatur, tum nobili genere, tum eruditione tum judicio & consilio singulari. Maxime ergo cum memorabile tum honorificum Magistrorum nomini hoc quis exemplum non existimet? Primum fere omnium Magistrorum, quem ex historis nostris scimus, in Germania virum & nobilem, & summum summi Principis Consiliarium, & longe fortissimi & laudatissimi consilii, nobilissimique ordinis & instituti principem ac auctorem nominari? Ast enim vero cum plurimi his temporibus literarias dignitates, infulasque & apices honorum, quos in publicis Academiis, & universitatibus virtutis & eruditionis præmio conferendos, Romano-

manorum Imperatorum augustissima Majestas divino constituit consilio; tum generis nobilitatem, tum stirpis altitudinem, tum sanguinis antiquitatem, tum majorum morem & institutum minime decere vulgo existimant, quomodo factum, ut inferiorem Magistri dignitatem cum dignitate generis conjunxerit supra denominatus Philippus, alique plures, quos chartæ spatium exiguum enarrando percensere non permittit? Procul dubio exin, quia tunc temporis literarum gloriam veluti unicum nobilitatis ornamentum considerarunt, & propter gradum, ut vocant, assumptum majorem nominis existimationem consecuti sunt, quod exinde conjecta est facile, quod honestissimis consiliarium locis recepti sint, iisque vel prefecturæ vel curiæ munus & functio assignata fuerit. Unde haud obscure colligere atque perspicere possumus, plus valuisse honoris atque dignitatis, ac Magistros nostros & hodiernos. Siniſtram enim de Academicis honoribus ac titulis opinionem non solum inter aulicos & ab artium & literarum studiis alienos; verum etiam inter eos ipsos, qui in mediis Musarum castris versati, atque eruditionis stipendium amplexi sunt, invalescere hodiernis temporibus, quis est, qui non animadverit? Non dubito, quin apud plurimos inciticia patronos male fere audiat, ut pace tamen Tua, Amice Lectissime, sic loqui liceat, nomen Magistri, siquidem eo procedunt audaciæ, ut non vereantur diebus solennibus, quibus creantur Magistri, hæc verba inepte profere: *Novi hodie pinsuntur Magistri*. Licet itaque operæ pretium sit, falsissimæ istorum opinionis principia, rationum firmissimarum monumentis expugnata demoliri, & ex imo fundamento diruta evertere; nolo tamen contra tot bellicosos armatosque insurgere, sed liceat potius mihi in re; cur Magistri nomen hodie non tanti, ac primis factum seculis, ducatur, inquirere. Si verum est, de quo nullus dubitat, quod illud, quod abundet, fastidiat, nemo, ut ego quidem opinor, sana qui velit uti ratione, inficias ire poterit, Magistros etiam eam ob rem fere fastidire. Quis est enim, quem prætereat, tantam inveniri in universum Magistrorum numerum, tantamque multitudinem, ut ille impar onus suis imposuisse humeris videatur, qui omnes atque singulos enumerare velit. Quare sapius etiam sapiusque non sine summo tædio atque horrore audivi, quod vulgus insanens hæcæ absurdissima evomuerit verba: Edentibus spatium cavendum, ne aut Magistrum, aut Doctorem maculent. Quoniam ergo multitudine innumerabiles existunt Magistri, quid mirum, quod non tantis afficiantur honoribus, ac Magistri primis temporibus. Sicuti enim illæ merces, quibus terra abundat, quarumque copia procreatur superflua parvo venduntur, leviorique habentur pretio, e contrario vero merces, quibus terra quædam indiget, & quæ rarius tardiusque afferuntur, majoris penduntur pretii: Haud aliter cum Magistris comparatum esse duco; si enim unicus tantummodo intervallo unius anni crearetur, certe mihi persuasum habeo, quod majoribus maceretur laudibus atque honoribus. Et quid multis? Tritum illud proverbium: *Quod rarum, carum, satis luculenter testatur*, cur Magistri hodie non tanti aestimentur, ac olim factum. Ad hoc accedit etiam, quod multi indigne Academicos acquirant titulos. Quod si enim mediocriter adhuc in disciplinis versatus aliquis, & aut nulla aut humili tantum arte aliqua præditus est, statim sibi expetit summum dignitatis gradum, & quia haud ignarus, quid humeri valeant, quidque ferre recusent, examina rigorosa vilitate, iisque interesse detrectat, ratus, quod hoc superiorum fiat permissa, cum tamen omnino in malam rapiant partem strenue examnantes. Quo deinde factum, ut inferioris fortis homines a minori concludat ad majus, sibi que animo concipiant, ac si omnes, licet primitias sapientiæ vix degustassent, Magistri assequantur dignitatem, ac si etiam apud plurimos pallio velaretur ignorantia, stulticiam annulus ambiret, lausque sapientiam vindicaret Sophistis. Er hic est

est fons atque origo, unde nimis sinistra vulgi de Magistris oritur opinio. Ideo nullo potest infirmari modo, quod Magistrorum quidam ipsi teneantur culpa, quod vulgus male admodum de iis sentiat. Ast enim vero, tantum ab est, ut his omnibus perfectis atque prolatis Magistris omni honore privare, eorumque laudem verbis extenuare mihi sit animus, ut eos potius qua par est exiftimatione amplectar. Nullus enim in quo aliquid fanitatis est ac sapientiae, negare audebit, multos etiam creati Magistris omnium disciplinarum peritissimos, exercitissimosque in linguis, & haud vulgari praeditos eruditione, qui merito omnibus linguis sunt praedicandi, quibusque ne vulgus quidem academicæ dignitatis gradum & invidere & improbare poterit. Mercede enim detracta, quid est, quod tantis nos in laboribus exercemus. Sed factis de his. Videamus potius, quid de TE, VIR NOBILISSIME, CLARISSIME, pariter ac DOCTISSIME DOMINE LECHLA, profutendum habebimus. TE sane, quem ex vulgo exceperit singularis animi indoles, indefessa in eruditionis indagine solertia, culturaque animi exquisitissima, excipiet ex vulgi praedicata opinione applausus & amplexus Eruditorum. Exornasti enim animum Tuum scientiis, ut mulieres se ornatu, quæ, licet ipsæ nimiam suam pulchritudinem agnoscant, tamen ea non contentæ, pretiosis etiam vestibus exornant, & argento, aureo, margaritis undique splendescunt: quoque pulchriores & venustiores sunt, eo solent ambitiosiore delectari cultu, neque unquam in publicum prodire, nisi prius diligentissime consulto speculo, in quo suam intuentes & admirantes imaginem cum quadam animi dulcedine, mollique suavitate, ita capitis ornamenta, capillos supercilia, faciem, totum denique corpus accurate cumponant, ut, cum domo tandem exeunt, quacunque incedunt, omnium in se oculos atque ora convertant, & non tantum fervidorum juvenum, sed etiam plerumque gelidorum senum pectora jucundo vulnere fatient. Idem TE fecisse, quis est nostrum, qui ignoret. Licet enim ipsa natura corpore TE finxerit nobilissimum, ac animo praestantissimum: animi tamen Tui præclaram & eximiam pulchretudinem intuens, eam unam, omnibus virtutum industriaeque ornamentis adhibitis, quotidie magis atque magis illustrasti; neque unquam passus, ut quicumque ab animo Tuo proficiatur, quod non eximum, excultum, exoptatum, elaboratum, & plane aureum esse videatur. Et prius, quam nuper in publicum exiveras, Disputationemque eruditissimam de Apostatis Eruditorum examini censorum subjeceras, in lucido mentis speculo imaginem Tuam, puto profectus Tuos intuens, ita composueras omnia, ut omnes Auditores in admirationem & stuporem traxeris. Quare etiam non summa sine laude eruditionis Tuæ, virtutisque mercedem desideras. Accipe ergo multo sudore & labore meritissimam laurum, ne stirps sine frondibus, eruditio nempe Tua sit absque præmio. Quod restat Membra Collegii Oratorii de acquisito præmio TIBI, me interprete, gratulantur, nihilque magis habent in votis, quam ut porro Deus annuat studiis Tuis, ut & orbis eruditus & vulgus hanc pluribus laurum insecuturis palmis merito applaudere teneantur. Vale & fave,

Ung. VI 182

FLCN

SINISTRAM VULGI DE MAGISTRIS
OPINIONEM,

CUM

VIR

NOBILISSIMUS, CLARISSIMUS, *pariter*
ac DOCTISSIMUS

GOTTHELF

ENFRIED

ECHLA,

Grospletsch. Mifn.

ITEBERGÆ

il. A. R. N. MDCCXVII.

MAGISTER

CREARETUR,
SOCIETATIS ORATORIÆ,

RESIDIO VIRI MAGNIFICI
MEQUE REVERENDI

JOH. SCHMIDII,

P. P. & Confistorialis &c.

FLORET,

EXPONERE VOLUIT, DEBUIT

C. M. I.

SS. Th. St.

Literis Viduæ FLEISCHERIANI.

